

GAZETA LWOWSKA

DZIENNIK DLA DYSTRYKTU GALICYJSKIEGO

Nr. 99

Wtorek, 2 grudnia 1941 r.

Rok I

Niepohamowany marsz na Moskwę

Stolica sowiecka, Leningrad, wybrzeże Szkocji i porty angielskie pod gradem bomb niemieckich

Z KWATERY GŁÓWNEJ NACZELNEGO WODZA, 2. 12. — Naczelną Komendę Niemieckich Sił Zbrojnych komunikuje w dniu 1 grudnia:

W okręgu Rostowa przeprowadził nieprzyjaciół również wczoraj kontratak, nie szczerząc ludzi i materiału. Zadano mu jednak przy tej okazji znowu ciężkie i krwawe straty. W okręgu Moskwy atakujące oddziały piechoty i wojsk pancernych znajdują się w dalszym marszu na stolicę sowiecką. Przed Leningradem dalsze bezowocne próby przedarcia się nieprzyjaciela. W czasie odbicia ataku przeprowadzonego przez większe siły, na zamkniętej rzece Newie poniósł nieprzyjaciół poważne straty w postaci wielkiej ilości jeńców, oraz 30 czołgów, w tym 6 najcięższego kalibru. Lotnictwo zwalczało z dobrym skutkiem na środkowym i północnym odcinku frontu, posiłki sowieckie. Na wschód od Wołchowa bombardowano pomieszczenia wojskowe i składki materiałów.

Na wodach dokoła Kronsztadtu zatopili samoloty bojowe jeden łamacz lodów. Jeden większy frachtowiec został ciężko uszkodzony bombami. Dalsze ataki lotnicze skierowane były przeciw Leningradowi i Moskwie.

Na wschodnim wybrzeżu Szkocji zaatakowało lotnictwo w ciągu dnia jedno z lotnisk przy pomocy bomb i broni pokładowej. Na hangary i lotniska podziemne zrzucono celne bomby. Uszkodzono również samoloty znajdujące się na ziemi. W nocy zaatakowały samoloty bojowe urządzenia portowe w południowo-zachodniej Anglii.

W Afryce Północnej trwają walki na południowym wschodzie od Tobruku. Kontrataki brytyjskie przeprowadzone od południa zostały skutecznie odbite. Operacje te wspierane są przez niemieckie i włoskie samoloty bojowe i myśliwskie.

Bombowce brytyjskie zaatakowały w ciągu ostatniej nocy wybrzeże północnych Niemiec. W

Hamburgu i Emden ludność cywilna poniosła straty w zabitych i rannych. W czasie tych ataków lotnictwo brytyjskie poniosło znowu ciężkie straty. Zestrzelono 15 samolotów. Z tego 10 zestrzeliły jednostki marynarki wojennej.

Z KWATERY GŁÓWNEJ NACZELNEGO WODZA, 2. 12. — Naczelną Komendę Niemieckich Sił Zbrojnych komunikuje w dniu 1. 12.: W okolicach Rostowa i w Zagłębiu Donieckim wojska niemieckie współdziałając z lotnictwem zadają nieprzyjacielowi bardzo ciężkie straty w czasie odpierania ponownych kontrataków. Samoloty bojowe spowodowały we wschodniej części zatoki Taganrogu szereg pożarów w składach materiałów pędnych.

W okręgu Moskwy atak piechoty i oddziałów pancernych zyskał na dalszych terenach.

Przed Leningradem odparto silną próbę przełamania frontu przez nieprzyjaciela, dokonaną przy współdziałaniu oddziałów zmotoryzowanych.

Na dalekiej północy zespoły samolotów bojowych niszczyły w dalszym ciągu urządzenia kolejowe linii murmańskiej. Dalsze skuteczne ataki powietrzne skierowane były na lotniska i urządzenia linii kolejowych

na południowym i środkowym odcinku frontu. W czasie dnia bombardowano Leningrad i Moskwę.

Przed wyspą brytyjską zaatakowały ścigacze niemieckie w nocy na 29 listopada dobrze strzeżony kowój nieprzyjacielski i zatopili jeden tankowiec o pojemności 7000 ton. Jeden z dalszych większych parowców został storpedowany i prawdopodobnie zatopiony.

W Afryce Północnej wojska niemiecko-włoskie kontynuowały kontrataki. W czasie tej akcji zniszczono dalsze czołgi. Niemieckie nurkowce jak również samoloty myśliwskie i pościgowe zniszczyły dalsze kolum-

ny oddziałów brytyjskich oraz przygotowane pozycje. Posiłki nieprzyjacielskie w okolicy Marsa Matruk były skutecznie bombardowane. W walkach powietrznych zestrzeliły niemieckie samoloty myśliwskie pięć maszyn brytyjskich nie ponosząc przy tym strat własnych.

W czasie od 22 do 28 listopada straciło lotnictwo sowieckie 207 samolotów. Z tego 79 zniszczono w walkach powietrznych, zaś 53 zestrzeliła artyleria przeciwlotnicza, pozostałe samoloty zniszczono na ziemi. W tym samym czasie straty samolotów własnych na froncie wschodnim wynoszą 24 maszyny.

Komunikat włoski

RZYM, 2. 12. — Włoski komunikat z poniedziałku dnia 1 grudnia brzmi następująco: Główna Kwatera Sił Zbrojnych komunikuje 2. 12.:

W dniu wczorajszym trwały w Marmarice lokalne walki. W Tobruku panowała ożywiona działalność artylerii. Próba nieprzyjacielskiego ataku czołgów na froncie dywizji „Tronto” została odparta. Na środkowym odcinku miały miejsce potyczki przednich oddziałów. Zniszczono przy tym pewną ilość czołgów nieprzyjacielskich. Na froncie Sollum

trwała obustronna działalność artylerijska. Na południe od Dżebel Zatakowano i rozproszono zmotoryzowane jednostki nieprzyjacielskie. Jednostki lotnicze niemiecko-włoskie dokonały przy udziale bomb i karabinów maszynowych licznych ataków na zmotoryzowane oddziały nieprzyjaciela oraz na linie kolejowe i obiekty posikowe nieprzyjaciela w okolicy Marsa Matruk. Zestrzelono 5 samolotów nieprzyjacielskich, z czego 3 w toku nalotu na Bengazi przez obronę naziemną niemiecko-włoską, zaś 2 przez niemieckich myśliwców.

Trzy bombowce zestrzelone nad Neapolem

RZYM, 3. 12. — Kilka brytyjskich bombowców naleciało w strefę powietrzną nad Neapolem. Ziemia obrona przeciwlotnicza, która rozpoczęła niezwłocznie akcję, zestrzeliła przy współdziałaniu z włoskimi samolotami myśliwskimi 3 brytyjskie bombowce, pozostałe zaś zmusiła do zawrócenia.

Anglicy o walkach w Afryce Północnej

Optymizm uwarunkowany rozwojem akcji

SOFIA, 30. 11. — Jak donosi agencja Reutersa z Anatolii, czołgi brytyjskie i niemieckie uwikłały się w szereg tego rodzaju bitw, że trudno jest w chwili obecnej zdać sobie jasno sprawę z położenia. Specjalny sprawozdawca agencji Reutersa, który znajduje się wraz z wojskami brytyjskimi na odcinku Sidi Omar, donosi, „że przy manewrowym sposobie prowadzenia wojny ostateczne zwycięstwo przypadnie temu, komu uda się pierwszemu znaleźć się z większą ilością wojsk na tyłach nieprzyjaciela i tam się umocnić”.

Informacje angielskie mówią w dalszym ciągu o tym, że obecnie walka czołgów jest na nowo podjęta. Ale jak się, według tych meldunków, zdaje, wzmocnienie w ostatnich dniach ilości czołgów angielskich na różnych odcinkach frontu, doprowadzi tylko do tego, że walka rozgorzeje tak, jak z początkiem brytyjskiej ofensywy, kiedy to niemieckie wojska w przeciągu krótkiego czasu zniszczyły albo przynajmniej zrobiły niezdolnymi do boju kilkadziesiąt czołgów brytyjskich. Mimo wszystko prasa angielska wykazuje dużą dozę optymizmu, chociaż nie tai, że i najbliższe walki nie będą lekkie dla generała Cunninghama, ponieważ generał Rommel walczy dzielnie nie używając jeszcze swych rezerw.

NOWY JORK, 3. 12. — Jak donosi Associated Press, premier południowo-afrykański Smuts, zwrócił się w przemówieniu, wygłoszonym w Kapstadzie do armatorów Afryki Południowej z wezwaniem, aby czynili wszelkie starania o możliwie najśpieszniejsze wylądowanie statków.

Anektowania baz zachodnio-afrykańskich przez Amerykę domaga się pismo angielskie

LIZBONA, 2. 12. — Anglia przywiązuje wielką wagę do szerokości planów w związku ze swą ofensywą w Libii. Na ten temat rozpisuje się dosyć szczerze Ward Price w długim artykule, zamieszczonym w „Daily Mail”. Wyraża on opinię, że Stany Zjednoczone musiały pomóc Anglii, aby unieszkodliwić francuskie siły wojenne. Stawiając za przykład Islandię i Grenlandię, pismo sugeruje stacjonowanie amerykańskiego garnizonu w Afryce Zachodniej. Brytyjskie bowiem wojska i wojska de Gaulle'a natrafiłyby znowu na opór, gdyby ponowiły atak na Dakar, przeciwnie zaś amerykańskie siły zbrojne — jak sądzi Ward Price, — mogą liczyć na przyjazne przyjęcie ich przez ludność francuską. Propaganda angielska i brytyj-

Obróńca Alkazaru z wizytą w Berlinie

BERLIN, 2. 12. — W związku z historycznym aktem państwowym, który został podpisany w nowej kancelarii Rzeszy, hiszpański generał Moscardo, bohater Alkazaru, który z okazji swej podróży do „Błękitnej Dywizji” bawił obecnie w Berlinie, złożył wizytę szefowi sztabu S. A.

Dziennik turecki piętnuje politykę USA.

KONSTANTYNOPOL, 2. 12. — Dziennik „İkdam” poświęca dłuższy artykuł podługawczo-wojennej działalności Roosevelta. Na każdy teren, na którym mogło przyjść do porozumienia z Niemcami, Roosevelt starał się temu przeszkodzić — pisał dziennik. — Wszystkie państwa, walczące przeciwko Niemcom, zostały mimo przeciwdziałania im systemów politycznych, zgrupowane we front demokratyczny, jak tego dowodzi wypadek odnośnie do Związku Sowieckiego. Kraje, broniące swojej wolności, jak Finlandia, uchodzą natomiast za wrogów Ameryki. Roosevelt jest w rzeczywistości największym reżyserem świata, jaki kiedykolwiek istniał.

Podróże posłów tureckiego i U. S. A.

STAMBUŁ, 3. 12. — W najbliższym czasie rząd turecki będzie reprezentowany przez swego posła w Waszyngtonie. Na stanowisko to w Stanach Zjednoczonych mianowany został b. poseł w Vichy, Amin Briay Mosahem.

STAMBUŁ, 3. 12. — Ambasador Stanów Zjednoczonych w Turcji Mc. Murray wyjechał z Ankary do Adana, skąd wyjedzie samolotem do Kairu, po czym uda się w dalszą drogę do Stanów Zjednoczonych.

Aresztowanie żydów filmowców w Rumunii

BUDAPESZT, 2. 12. — Policja węgierska aresztowała siedmiu znanych żydów, pracujących w przemyśle filmowym. Żydzi ci wbrew ustawie w dalszym ciągu pisali scenariusze filmowe i w tajemnicy byli zajęci w węgierskich przedsiębiorstwach filmowych.

BUDAPESZT, 2. 12. — Sąd wojenny w Bukareszcie skazał siedmiu komunistów, samych tylko żydów, wśród nich jedną kobietę, na dożywotnie przymusowe roboty za rozszerzanie komunistycznych materiałów agitacyjnych. Inna komunistka została skazana na dziesięć lat przymusowych robót.

Marszałek Mannerheim do narodu i armii

„Walczyliśmy o naszą przyszłość i nasze bezpieczeństwo”

HELSINKI, 2. 12. — Apel Mannerheima. Naczelną dowódcę armii fińskiej, marszałek polny Mannerheim po odbytej naradzie z rządem w Helsinkach wydał apel do Finów, mężczyzn i kobiet, w którym oświadcza m. in. co następuje: „Obecnie, kiedy mężowie fińscy przekornie się na własne oczy o olbrzymich przygotowaniach, poczynionych przez zdradzieckiego sąsiada, aby opierając się na swej olbrzymiej przewadze napaść na nas równocześnie na całej długości naszej 1000-kilometrowej granicy, nie licząc już granic Morza Białego, zapewne nikt już nie wątpi, że kraj nasz byłby skazany na zagładę, gdyby nie porwał się do zdecydowanej walki, która jest dla nas walką o śmierć i życie”.

„Mamy zupełnie uzasadnione pra-

wo do dumy z naszej armii. Nie wiele już braknie do uzyskania naszego celu strategicznego. Polega on mianowicie na wyrwaniu nieprzyjacielowi z rąk środków przygotowanych przez niego z wielką starannością, w zniszczeniu ich oraz uzyskaniu takiej granicy, która byłaby łatwiejsza do obrony, niż jakakolwiek dawniejsza granica Finlandii. My tani na froncie zdajemy sobie dokładnie sprawę z tego, że zarówno my sami, jak i kraj zbliżamy się ku surowej „nie wraz z jej wszystkimi przykrościami i brakami, jednak wiemy, że nasza postawa i nasza wiara dadzą korzystne owoce. Świat zrozumie i as. Nie prowadzimy żadnej wojny imperialistycznej lecz walczymy o naszą przyszłość i nasze bezpieczeństwo.” Podpisane Mannerheim.

Łatwa a cenna zdobycz U. S. A.

Stany Zjednoczone wykorzystują sytuację polityczną świata, rozszerzając swój krąg interesów tanim kosztem, a więc nie ryzykując wcale przelewem krwi własnych obywateli. Zdobór holenderskiej Guyany, zwanej także Surinam, dokonany celem zabezpieczenia przywozu rud aluminium, wywołać musi słuszone rozgoryczenie wśród rodowitych Holendrów, którzy zagospodarowali swoją kolonię, a teraz odcięci od niej podwójną blokadą muszą zachować się biernie. Do tego kraju roszczą sobie pretensje zarówno mieszkańcy samych Niderlandów, jak i emigracyjny rząd królowej Wilhelminy, a w międzyczasie skorzystał z tej sytuacji „przysłowiowy trzeci” w postaci Jan-kesów.

Ani Duńczycy nie mogą się już więcej spodziewać zwrotu Islandii, ani też Surinam nie powróci prędko pod zarządek holenderski, skoro raz objęli tam panowanie wystannicy Roosevelta. Biały Dom stwierdził głośno, że musi (nie wiadomo przed kim?) zabezpieczyć sobie drogi i źródła importu, no i „causa finita”. Wobec przemocy, jaką posiadają Stany na zachodniej półkuli, trzeba było bez zastrzeżeń zgodzić się na dokonaną okupację.

Wbrew woli państw samodzielnnych Ameryki Południowej USA rozszerzyły swe wpływy na dalszą część Guyany, bo już przed rokiem obsadzono bazy lotowe i lotnicze w angielskiej Guyanie. Guyana holenderska leży pomiędzy Guyaną angielską a francuską, która graniczy od zachodu z Brazylią. Cały obszar

Surinamu jest dość poważny, gdyż mierzy 120.000 kilometrów kwadratowych, ale ze względu na tropikalny klimat i nieprzebyte puszcze równikowe czy sawany ludność nie dochodzi nawet do 700.000 osób. Dzięki kopalniom rud aluminium, a także licznym szybom ropy naftowej stolica Paramaribo zwiększa się nader szybko i na wybrzeżu północnym Południowej Ameryki zyskuje sobie jako port handlowy przodujące stanowisko. Z produktów rolnych wymienić należy przede wszystkim trzcinę cukrową, kawę, kakao, rum, oraz bawełnę, natomiast hodowla bydła nastrocza ze względu na zbyt wysoką temperaturę niepokonalne trudności.

Cały garnizon, jaki podlegał gubernatorowi kolonii, liczył zaledwie paręset osób, tak że nie było mowy o jakimkolwiek oporze wobec ekspedycji amerykańskiej, a zresztą rząd królowej Wilhelminy ma dość zmartwienia z posiadłościami na archipelagu Malajskim, aby kłopotać się o kolonię, której plodów wcale nie potrzebuje. Z prawnego punktu widzenia Stany Zjednoczone mogły nawet oświadczyć, że nie uznają władzy emigracyjnego rządu holenderskiego nad Surinamem, bo w takim razie holenderska Guyana byłaby de facto kolonią azjatyckiego państwa, a do tego już w żadnym wypadku — dopuścić nie mogą. Sądząc po dotychczasowym przebiegu zaborczej polityki USA, już niedługo połączą one dalszą ofiarę, przy czym najwygodniej będzie wyciągnąć rękę po francuską Guyanę.

Przy kiosku z gazetami

Pod tym tytułem drukujemy artykuły czy też wyłuki z artykułów zasługujące naszym zdaniem na uwagę, przy-
czem poglądy w nich wyrażane nie muszą pokrywać się ze
stanowiskiem „G. L.”.

ZARYS NOWEJ EUROPY

„DEUTSCHE ALLGEMEINE ZEITUNG” omawia referat ministra gospodarki Rzeszy, Funka, poświęcony programowi i ustrojowi gospodarczego nowej Europy:

Minister Gospodarki i prezydent Banku Rzeszy Walter Funk, wygłosił w przededniu zjazdu uczestników Paku Antykominternowskiego obszerny referat, w którym wyluszczył programowe tezy powojennej gospodarki Europy. W okresie toczonej się wojny — mówił minister Funk — utworzył się również gospodarczy front Europy, który stanowi potężną całość z frontem politycznym i militarnym. Los i praca 300 milionów mieszkańców, żyjących na tyłach tego frontu, nabiera cech nierozdzielnej wspólnoty w zwycięskiej walce przeciw bolszewizmowi. Wytworzyły się nowe podstawy i nowe metody, według których kształtuje i rozwija się gospodarka Europy. Zasady te, — podkreślił minister Funk — zostały uznane za słuszne i celowe. Mają one za cel zabezpieczyć mieszkańcom Europy ich byt, ich pracę i realizację ich zamierzeń. Nowy ład i nowa ekonomika usuwa w cień system gospodarki i pojęć liberalistycznych, a w miejsce jego wprowadza planową, gospodarczą współpracę, która leży w interesie wszystkich narodów Eu-

ropy. Dzięki takiemu rozwiązaniu problemów gospodarczych dozna całokształt siły twórczej wzmocnienia. Stopniowo wytworzyła się łączność państw kontynentu, która wewnątrz się walczy tak przeciw bolszewizmowi, jak przeciw blokadzie angielskiej. Wypowiedzenie więc min. Funka z okazji pobytu włoskiego ministra spraw zagranicznych, że państwa Osi wojnę gospodarczą już wygrały, ma swoje uzasadnienie.

W następstwie wzajemnego zabezpieczenia się interesów państw europejskich, ich obroty towarowe nie są obecnie niższe od przedwojennych. Handel zaś zagraniczny Rzeszy, który z natury rzeczy rozwijał się do poziomu europejskiej wymiany towarów, przewyższa wielokrotnie stan przedwojenny. W tym samym kierunku poszedł rozwój stosunków handlowych innych państw kontynentu europejskiego.

Kolejne niemieckie, które swą siecią obejmują większą część Europy, wykazywały niespotykaną sprawność. Dzięki planowemu systemowi wymiany Europa do jeszcze ściślejszego pogłębienia wzajemnej współpracy, co w konsekwencji uczyni ją odporną na wszelkie zakusy z zewnątrz. Gospodarcze środki walki państw pozaeuropejskich nigdy już — stwierdził min. Funk — nie będą mogły liczyć na powodzenie.

Program wytwórczości, nastawiony w chwili obecnej głównie na walkę z bolszewizmem, zmierza w dalszej konsekwencji do osiągnięcia nowej równowagi między produkcją rolną a przemysłową, aby w ten sposób każdemu z narodów i każdemu robotnikowi i pracownikowi zapewnić odpowiedni ekwiwalent za jego pracę wzgl. za wytworzoną przez niego wartość. Ta nowa równowaga, która łączy się z problemem równowagi bilansów handlowych poszczególnych państw, ma za cel wyzyskanie wszystkich sił dla dobra powszechnego i wykorzystanie wszystkich surowców w interesie ujednoliconego systemu gospodarczego.

Co za wielkie możliwości rozwojowe dla Europy! „Dla Europy będzie to prawdziwym wyzwoleniem, jeżeli usunięte zostanie nie tylko niebezpieczeństwo bolszewickie, lecz jeżeli także z żyzności ziem wschodnich cała Europa będzie mogła korzystać”. Słowa te wypowiedział kanclerz Rzeszy w swej ostatniej mowie monachijskiej, wskazując na wielkie widoki w przyszłości, po zwycięskim zakończeniu wojny z bolszewizmem.

Wtedy — gdy zrealizowany będzie w pełni nowy ład Europy, — rozpiętość konsumpcji i produkcji będzie w całej Europie tak unormowana i zabezpieczona, że nikt jej już naruszyć nie zdoła. Wtedy potencjał przemysłowy Europy będzie postawiony na takim poziomie, że uzasadnione potrzeby poszczególnych krajów drogą pokojową będą mogły być zaspokajane. Standard życiowy poszczególnych narodów wzrastać będzie w sposób widoczny, a ich siła nabywcza, ograniczona w następstwie gospodarki wojennej, będzie mogła wyładować się w całej pełni.

Rozważania te nie są bynajmniej utopijne, przeciwnie, opierają się one na realnych podstawach, które w ostatnich latach systematycznie rozwijano i które w praktyce wypróbowano. Ideał wspólnoty interesów Europy w wielkiej części stał się już rzeczywiście. Polityka handlowa poszczególnych państw przystosowała się częściowo do nowych warunków i doprowadziła do długoterminowych umów gospodarczych, które usuwają trudności obrotu towarowego. Trudności obrotu pieniężnego usunięte zostaną przez powołanie do życia międzypaństwowej cen rally rozrachunkowej pod egidą Niemiec.

W ten sposób wyłaniają się zarysy form nowej Europy, która dziesiątą jeszcze nastawiona jest na walkę z bolszewizmem, która jednak po wojnie służyć będzie możliwie najwydatniejszemu zaopatrywaniu narodów.

Wojna w Cyrenaice rozgorzała

Ofensywa, którą Anglicy przygotowywali od 5 miesięcy

BERLIN, 1. 12. — „Das Reich” zamieszcza od swego korespondenta wojennego następujący wnikliwy artykuł z frontu afrykańskiego: Dopiero obecnie można zrozumieć w całej pełni, jak zupełne fiasco spotkało generała Wavella w zeszłym roku w Cyrenaice. Wówczas miano Wiochom zadać śmiertelny cios i, o ile nie dałoby się zająć całej Afryki północnej za jednym zamachem, to przynajmniej miało być zdobyte Benghasi jako odeskocznia do Trypolisu. Istotnie Benghasi zostało zajęte, a ofensywa dotarła w dniu 9. lutego nawet aż po El Agheila. Był to czas, kiedy angielski minister wyżywienia, lord Woolton, na uzasadnienie ograniczeń, zarządzonych w Anglii, puścił w świat slogan „masło albo Benghasi” i kiedy gen. Wavell uroczystie zapowiadał, że „zapadło jedno z najbardziej decydujących wydarzeń w obecnej wojnie, które wywrze zasadniczy wpływ na wolność i kulturę całej ludzkości”. Gdyby Wavellowi udało się wówczas dotrzeć do Trypolisu, okazałoby się, że mimo wszystko nie ma on racji, ponieważ na tym odległym terenie wojennym nie ma mowy o jakimś rozstrzygnięciu wojny. W rezultacie utknął on w połowie dro-

gi, a kiedy afrykański korpus Rommela w dniu 24. marca rozpoczął przeciwnie, sukcesy Wavella rozwały się jakby za podmuchem gorącego wiatru pustynnego. W ciągu 18-tu dni stracił wszystko, co zdobył w 3-ch miesiącach uciążliwych wysiłków. W ten sposób daleko zakrojone cele obróciły się w niwecz, spodziewany wzrost prestiżu przeobraził się w coś wręcz przeciwnego, a rozkazy dzienne Wavella łączące z porównaniami na temat „Dunkierki w Afryce” pozostały pustymi przechwałkami. Warto dziś o tym sobie przypomnieć, nie przesadzając bynajmniej, aby nowa brytyjska ofensywa w Afryce Północnej mogła być lekko traktowana.

Z doniesień korespondentów wynika, że przez całe tygodnie formalne węże kolumn czołgów biegły pomiędzy Aleksandrią i Marsa Matruk i że transporty konwojowane długości 30 km nie należały do rzadkości. Z innych źródeł donoszono, że generał-porucznik Alan Cunningham stoi na czele armii 750 tysięcznej, że atakująca VIII armia brytyjska liczy 12 białych i 4 kolorowe zmotoryzowane dywizje piechoty, kilka dywizji pancernych i 1.500 samolotów. W każdym razie, jak twierdzą, chodzi tu o armię o niewidzianej jeszcze sile przebojowej, przewyższającą wielokrotnie zeszłoroczną armię Wavella pod względem liczebności i uzbrojenia. Bądź jak bądź faktem jest, że wojska generała Cunninghama, które o świcie 18. 11. wśród zawiści piaszczystej i deszczu wyruszyły do ataku, rozpoczęły swą akcję z tych samych punktów wyjściowych, z których do kładnie przed rokiem rozpoczęły swą bezskuteczną ofensywę. Zadaniem ich jest rozpoczęcie jeszcze raz wszystkiego od początku. Dodać do tego należy, że Anglicy w ciągu br. nie występują ofensywnie w żadnym innym punkcie na świecie. Okazuje się więc, że Rommel wspólnie z oddziałami włoskimi przez cały rok paraliżował całą siłę ofensywną Imperium Brytyjskiego na lądzie. I teraz także w tym decydującym momencie wojny — jego z pewnością niezbyt liczne dywizje ścigały na siebie, jak magnes, siły brytyjskie. Ten zysk na czasie wynoszący pełny rok, wobec całego świata anglosaskiego nie da się już nadrobić żadną ofensywą brytyjską i w każdym wypadku pozostanie jako wspólny sukces niemiecko-włoskich od-

działów afrykańskich. Mimo więc, że w obecnej chwili korpus afrykański ma do czynienia z całym brytyjskim potencjałem ofensywnym na lądzie (lub przeciw tylko z częścią tegoż, dającą się użyć do walki), to jednak nieprzyjaciół stwierdza, że po raz pierwszy na tym froncie Niemcy i Brytyjczycy stanęli wobec siebie w równych warunkach. Faktycznie główna masa wojsk niemieckich jest zaangażowana na wschodzie. Wojska afrykańskie stanowią zaledwie ułamek niemieckiej potęgi lądowej. Tym cięższe skutki będzie też miało w tych ciężkich warunkach każde niepowodzenie angielskie.

Tymczasem walka w pustyniach Cyrenaiki wre. Anglicy zaatakowali w dwóch różnych kierunkach: po pierwsze nad granicą egipską, pomiędzy Sollum i przemykiem Halfaya, w kierunku ze wschodu na zachód; po drugie z rejonu na zachód od Sidi Omar z kierunkiem na Tobruk. Ataki te doprowadziły do walk nad granicą, oraz do bitew

czołgów w kwadracie operacyjnym Tobruk - Sollum - Sidi Omar - El Gobi. Walki są ciężkie i końca ich nie da się jeszcze przewidzieć. Już teraz jednak można powiedzieć tyle, że Anglicy nie osiągnęli niczego, jeżeli nie zdobędą Trypolisu. Trypolis jest bowiem jedynym celem strategicznym w Afryce Północnej. Wszystkie inne zyski terenowe będą miały tylko znaczenie czysto lokalne. A sukcesy lokalne w kampanii, która i tak już w porównaniu z wojną na Wschodzie ma charakter lokalny, znaczą w wielkim całokształcie właściwej wojny tyle co nic. Naprawdę zaś są one właściwie niepowodzeniami, ponieważ marnuje się przy nich olbrzymi nakład sił i środków bez żadnego pożytku.

Niemiecki korpus afrykański walczy z całą ofiarnością i wykazuje wytrwałość. Jaka stanowi cechę żołnierza niemieckiego. Zachowanie się naszych sojuszników, przede wszystkim zaś włoskiej broni pancerniej jest jak oświadczenia komunikatu wspólnie ponad wszelkie pochwały.

P o k r ó t c e

▲ Premier chińskiego rządu narodowego Wang Ching-wiang wyraził wielkie zadowolenie z powodu pomysłowego rozwoju stosunków chińsko-japońskich.

▲ Nie odpowiadający Seiwetom ang. sprawozdania lewactwa w Samurze, został zamordowany przez G. P. U.

▲ Komisarz regulacji cen arządził obniżkę wysokości sysek przy kalkulacji cen na wyroby przemysłowe.

▲ Minister pracy Rzeszy w specjalnym wywołaniu zażądał rezygnacji z urlopów i wyjazdów specjalnie w okresie świątecznym, w interesie transportu żołnierzy i materiału wojennego oraz towarów żywnościowych.

▲ W Paryżu rozpoczęło wydawnictwo dziennika włoskiego „La Nuova Italia”.

▲ W miejscach burzonego w następstwie działań wojennych dworca w Białogrodzie wzniesiono nowy budynek dworcowy, który w najbliższym czasie oddany będzie do użytku publicznego.

▲ Od czasu wprowadzenia w Hiszpanii kury śmierci za spekulację, pojawiły się w oknach wystawowych kupców w Barcelonie i Walecji takie materiały i towary, które dotąd nabyć było można tylko w „pasku”.

▲ Według informacji „Timesa” postanowiono w Londynie usunąć żelazne ogrodzenie z kościoła i przeznaczyć je na opole.

▲ Rząd Palestyny przygotowuje się do wprowadzenia systemu kartkowego na artykuły żywnościowe. W Haifie rozpoczęto już sporządzanie list mieszkańców.

▲ Na wieczorne zorganizowane przez Towarzystwo dla odnowienia i gospodarczej przemiany Europy przemawiał redaktor duński Thorvald Knudsen znany jako entuzjasta współpracy europejskiej na temat: „stanowisko Danii i Skandynawii w ramach nowego ustroju Europy”.

▲ Siedmiu Francuzów w tym trzy kobiety i dwoje dzieci zginięło od kul brytyjskich karabinów maszynowych. Dwa samoloty brytyjskie strzelały do ludności cywilnej w ujścia rzeki Orny, przy czym sześciu dalszych Francuzów odniosło rany. Obydwa samoloty brytyjskie były zestrzelone w czasie lotu powrotnego przez niemieckie Messerschmitty.

▲ Kola żelazki morskiej potwierdzają, że statek brytyjski „Sharlant” o pojemności 6936 ton, który wypłynął z jednego z portów w dniu 27 lipca r. b., został storpedowany. Na pokładzie jego znajdowało się 67 żołnierzy, o których brak wiadomości. Załoga składała się z 60 ludzi ogólnie równo.

▲ Według wiadomości z Dekaru został frachtowiec francuski „Ville de Tamatave”, z kilkoma tysiącami angielskiej okry wojennej.

▲ W libańskich kolach świątecznych stwierdzają, że statek brytyjski „Cortez”, o pojemności 1374 ton, został zatopiony przez działania nieprzyjacielskie w czasie rejsu do jednego z portów angielskich.

▲ Rząd argentyński zawarł umowę z republiką Chile, Urugwaj, Paragwaj i Brazylią w sprawie ukroczenia nielegalnej imigracji żydów.

▲ Kanada posłała również na kompromis ze Staliem, jak donoszą z Ottawy, pozwolono tam na wznowienie 8-u piąt komunistycznych, które były ostatnio zawieszane.

▲ W Niemczech wprowadzono nowy podział świeczek choinkowych, aby zapewnić dostateczną ilość dla żołnierzy frontowych.

▲ We wspólnie wydanej deklaracji oświadczała: Japonia, Chiny i Mandżukuo, że nie dopuszczą do żadnego ingerencji USA czy Anglii w sprawy wschodniej Azji.

▲ Na mocy uchwały parlamentu hiszpańskiego, Karela została znów formalnie włączona w granice hiszpańskiej zwierzchności państwowej.

▲ Rząd francuski zapowiada dalsze sądzienie antyżydowskie.

▲ Rada ministrów Rumunii zdecydowała Niemcom na dowolne dysponowanie ich majątkiem rzeckim i nie, uchowym.

Antykomunistyczna demonstracja w obecności prezydenta

RIO DE JANEIRO, 3. 12. — W obecności prezydenta republiki, Getulio Vargasa, członków rządu, korpusu oficerskiego, armii brazylijskiej, marynarki i lotnictwa, przed mauzoleum poległych w obronie Brazylii bohaterów w czasie komunistycznej rewolucji w r. 1925 odbyła się rocznica uroczystość, która wobec olbrzymiego napływu delegacji i związków robotniczych nabrała charakteru wielkiej manifestacji antykomunistycznej. Minister sprawiedliwości w przemówieniu wygłoszonym przed grobami poległych odnowił przyrzeczenie jednoci wszystkich Brazylijczyków, aby tym samym krew przelana tych bohaterów, którzy w r. 1925 wyeliminując swój obowiązek poległ dla ojczyzny nie poszła na marne.

Prezydent Vargas złożył wieniec w mauzoleum. Uroczystość zakończono jednogłosem milczeniem ku czci poległych. Opuszczając teren uroczystości prezydentowi zebrali zgromadzeni żywiolową manifestację.

GAZETA LWOWSKA

W KAŻDYM

DOMU POLSKIM

Kontrola zdolności do pracy mężczyzn roczników 1920—1925

(z) Zgodnie z zarządzeniem Gub. Gen. wszyscy mieszkańcy okręgu Galicji od 16-go do 60-go roku życia podlegają obowiązkowi pracy.

Mężczyźni urodzeni w latach 1916—1919 zostali już poddani kontroli. Obecnie zostaną poddani kontroli mężczyźni urodzeni w latach 1920—1925 i to zarówno zatrudnieni jak i nie pracujący. Celem zbadania ich przydatności do pracy. Kontrola ta odbędzie się w następującym porządku: urodzeni w miesiącach styczni—marzec winni zgłosić się w dniach 1—6 grudnia br. według kolejności początkowych liter nazwiska, A—E w poniedziałek, F—J we wtorek, K—M w środę, N—P w czwartek, R—U w piątek, V—Z w sobotę; urodzeni w miesiącach kwietni—czerwiec winni zgłosić się w dniach 8—13 bm. według wyżej podanego porządku, urodzeni w lipcu—wrześniu w dniach 15—20 bm., w paź-

dzierniku—grudniu w dniach 5—10 stycznia 1942 r.

Kontrola będzie się odbywała od godz. 8-iej do 15-iej w Urzędzie Pracy (ul. Dwernickiego 15, pok. 89). Należy przynieść ze sobą dowody osobiste oraz wszelkie dokumenty pracy, a przede wszystkim legitymację Ubezpieczalni Społecznej. Pracodawcy winni zwolnić pracowników odpowiednich roczników na czas wyznaczony do kontroli i zaopatrzyć ich w potwierdzenie zatrudnienia z zaznaczeniem daty rozpoczęcia pracy.

Niestawienie się do kontroli będzie karane więzieniem. Zarządzenie to nie dotyczy ludności żydowskiej.

Równocześnie wszyscy mężczyźni roczników 1916—1919, którzy dotychczas z jakichkolwiek powodów nie poddali się kontroli, winni stawić się dodatkowo w tych samych terminach, co roczniki 1920—1925.

Jakie produkty żywnościowe otrzymamy w bieżącym miesiącu

(z) Na kupony kart grudniowych otrzymamy następujące przydziały: na kupony B1, B2, B3 i B4 po 1.400 g chleba dla dorosłych i po 1.050 g dla dzieci, na kupony F1, F2, F3 i F4 po 100 g mięsa z kości lub wyrobów mięsnych, na kupony M1, M2, M3 i M4 po 100 g mąki, na kupony N1, N2 i N3 po 100 g środków spożywczych dla dorosłych a na kupony N1, N2, N3 i N4 kart dla dzieci po 125 g środków spożywczych, na kupony A1, A2 i A3 po 100 g marmelady, na kupony Z1 i Z2 po 200 g cukru, na kupony S1 i S2 po 60 g masła, na kupony Z3 i Z4 po 50 g oliwy, na kupon N5 — 160 g kawy, na kupon A4 — ryby, na kupon S3 — 2 jaja, na kupon N6 i N7 po 30 sztuk papierosów, na kupon S4 — 2 pudełka zapalek, na kupon S5 — 500 g soli, na kupon S6 — 100 g sztucznego miodu.

Poza tym na nowych kartach znajduje się 7 kuponów dodatkowych z napisem „Zusatz”, które można zrealizować w stołówkach istniejących przy poszczególnych przedsiębiorstwach, lub w sklepie spożywczym. Na kupony te można otrzymać następujące produkty żywnościowe: na kupon nr. 1 — 400 g mięsa z kości, nr. 2 — 400 g mąki, nr. 3 — 100 g marmelady, nr. 4 — 100 g cukru, nr. 5 — 100 g środków spożywczych, nr. 6 — 20 g oliwy, i na kupon nr. 7 — 80 g kawy.

Zakup produktów żywnościowych na karty jest dozwolony tylko tym osobom, które zostały zarejestrowane w danym sklepie, przy czym przy rejestracji — jak już donosiliśmy — mają być odcięte kupony znajdujące się u góry karty, w które należy wpisać swoje nazwiska. Kupon nr. 1 ma być odcięty w sklepach spożywczych dostarczających środki spożywczych, mąki, cukru i t. p., kupon nr. 11 w sklepach mięsnych, kupon nr. 111 w mieczarniach i kupon nr. IV w sklepach chlebowych. Rejestracja mężczyzn palących powyżej lat 18-tu odbywa się na podstawie dowodów tożsamości.

Sprzedaż towarów winna się odbywać według kolejności alfabetycznej początkowych liter nazwiska: w poniedziałki A—D, we wtorki E—G, w środy I—L, we czwartki M—P, w piątki R—S, w soboty T—Z. Prawo pierwszeństwa w zakupie towarów mają osoby które poprzedniego dnia nie zakupiły lub nie otrzymały towaru, osoby pracujące (na podstawie legitymacji), kobiety w odmiennym stanie lub z dziećmi do lat trzech, osoby chore i w wieku ponad 60 lat. Mleko otrzymują w pierwszym rzędzie dzieci do lat 10 i chorzy. Przypominamy, że karty należy starannie przechowywać, gdyż w wypadku ich zniszczenia, zaginięcia itp. duplikaty nie będą wydawane.

Akcja przesiedleńcza w pełnym łoku Do 28. II. 1942 r. żydzi muszą opuścić dzielnicę aryjską

(z) Zgodnie z rozporządzeniem Gubernatora Galicji zostały wprowadzone następujące zmiany do zarządzenia o utworzeniu dzielnicy żydowskiej we Lwowie z dnia 8-go bm.:

Żydzi muszą przesiedlić się z terenu odcinka VI-go do dnia 14-go grudnia, zaś z terenu odcinka VII-go i całego pozostałego obszaru miasta do 28-go lutego 1942 r. Termin przesiedlenia żydów z terenu obejmującego odcinek IV-ty zostanie ustalony osobnym zarządzeniem.

Polacy i Ukraińcy zamieszkali w dzielnicy żydowskiej do czasu ustalenia terminu ich przesiedlenia mogą się z niej wyprowadzić tylko na podstawie specjalnego indywidualnego zezwolenia Stadthauptmanna. Przedsiębiorstwa aryjskie o charakterze rolniczym i ogrodniczym może Stadthauptmann wyłączyć z dzielnicy żydowskiej.

Akcja przesiedlenia żydów do wyznaczonej im dzielnicy mieszkaniowej znajduje się w pełnym łoku. Jak wiadomo, w obecnie wyznaczonej dzielnicy żydowskiej mieszka ok. 4500 rodzin aryjskich liczących 15.000 osób. Dzięki sprawnemu Urzędowi Mieszkaniowemu wydano już zezwolenia na zajęcie mieszkań w dzielnicy aryjskiej dla 3000 rodzin. Akcja ta napotyka jednak na duże trudności przez to, że część mieszkańców nie wykonuje wydanych zarządzeń i dokonuje nadużyć. Mianowicie osoby te drogą nielegalną, przy pomocy przekupstwa, zajmują mieszkania opróżnione przez żydów, by potem odstąpić je za horrendalne ceny ludności aryjskiej. A przecież zarządzenie mówi wyraźnie, że mieszkańcy opróżnionych przez żydów nie wolno zajmować tym, którzy nie posiadają zezwolenia wydanego przez Urząd Mieszkaniowy.

Władze będą jednak, o ile zajdą wypadki samowolnego zajmowania mieszkań lub przedmiotów w nich się znajdujących, zastosowywać jak najostre środki aż do ciężkiego więzienia i kary śmierci włącznie. Dotychczas ukarano już kilkadziesiąt osób za przestępstwo wykroczenia przeciwko dotyczącym przepisom.

Opieka nad dziećmi ociemniałymi

(tp) Odróżniamy dwa rodzaje ociemniałych: jedni — to ociemniałi od urodzenia, którzy zupełnie nie odczuwają braku zmysłu wzroku, i drudzy — ociemniałi na skutek choroby, czy tragicznego wypadku, a tych jest większość, z trudnością przystosowujący się do życia.

Zainteresowanie ociemniałymi i idea udzielania im pomocy, zrodziła się w Paryżu, gdzie w 1784 r. Walenty Haüy otworzył pierwszy na kuli ziemskiej zakład dla ociemniałych. We Lwowie powstaje zakład dla ociemniałych w r. 1851, mieszczący się pierwotnie przy ul. Łyczakowskiej, a obecnie przy ul. św. Zofii 31, najstarszy (po Warszawie) na ziemiach polskich. Fundatorem zakładu był Wincenty Zaremba-Skrzyński.

Kształcenie odbywa się w dwu kierunkach: 1) podaje się ociemniałym wiadomości ogólne i 2) kształci się je zawodowo na organistów, stroiceli fortepianów, koszykarzy, szczerkaczy, maszynistów itp. Prócz tego znaczne miejsce zajmuje nauka muzyki na fortepianie, skrzypcach i fisharmonii, bowiem ociemniałi w biaku wrażeń wzrokowych posiadają wyostrożony zmysł słuchu.

Od dnia 1. XI br. zakład został otwarty, mianowano odpowiedni personel nauczycielski i rozpoczęto pracę. Życie w zakładzie powraca powoli na normalne tory i wkrótce

na przeciwko dotyczącym przepisom. Każdy winien zrozumieć, że przestrzeganie zarządzeń wydanych w celu jak najlepszego rozwiązania kwestii żydowskiej, oraz solidarna współpraca z czynnikami kompetentnymi przyspieszy rozwiązanie tego palącego problemu.

po dawnemu zakład będzie zaopatrywał miasto w doskonałe a tanie szczotki, kosze itp., troskliwą opieką bowiem otoczyli wychowanków Władze Opieki Społecznej Zarządu m. Lwowa, oraz gospodarze dystryktu.

Z notatnika reportera

TRAGICZNA ŚMIERĆ (j) Koło kościoła Elżbiety, u zbiegu ulic Sapieży i Grodeckiej 35-letni A. Harynuk, wysiadłszy z tramwaju usiłował przed ruszającym tramwajem przebiec przez jezdnię, został jednak uderzony białym wozem tramwajowym i dostał się pod koła nadjeżdżającego samochodu ciężarowego, które przygniotło mu klatkę piersiową. Harynuk poniósł śmierć na miejscu. Zwłoki ofiary wypadku odstawiono do kostnicy.

— Przebiegając przez jezdnię ul. Żółkiewskiej wpadła pod samochód 30-letnia Rachela Alster (Marcinkowskiego 2), wskutek czego doznała ciężkich kontuzji ciała i wstrząsu mózgu. Ofiarę nieostrożności po udzieleniu jej pierwszej pomocy przez lekarza Pogotowia przewieziono w stanie b. ciężkim na klinikę chirurgiczną szpitala przy ul. Pijarów 4.

— Chiesiek Urszula, lat 75 (Czesiochowska 8) w czasie przechodzenia przez jezdnię ul. Grodeckiej została potrącona przez samochód, wskutek czego doznała ogólnych obrażeń całego ciała. Staruszkę przewoził lekarz Pogotowia do Szpitala Powszechnego.

— 60-letni Oleksy Grubisz (Stary Rynek) został potrącony na jezdni ul. Żółkiewskiej przez samochód tak silnie, że uległ złamaniu nogi i wstrząsowi mózgu. Grubisz zmarł wskutek odniesionych obrażeń w szpitalu.

— 74-letni P. Miller (Pieszka 4) przechodząc ul. Kleparowską zasłabł i po kilku minutach zmarł. Zwłoki staruszki odstawiono do kostnicy.

— Bark Leon, lat 21 (Żółkiewska 11) potrącony na jezdni ul. Żółkiewskiej przez tramwaj doznał skomplikowanego złamania nogi. Wezwany lekarz Pogotowia przewoził go do szpitala przy ul. Pijarów 4.

— 60-letni N. Wzorek (Mankowskiego 20) doznał na ulicy Łyczakowskiej apopleksji mózgu. Wezwany lekarz Pogotowia przewoził sparalizowanego na klinikę przy ul. Piekarskiej, gdzie Wzorek zmarł.

GAZ! — 73-letnia Maria Piławska (Piławska 13) nie zakręciwszy szalnika kurków maszyny gazowej zatrzymała się w nocny wydobywając się gazem. Wezwani lekarzowie Pogotowia udali się zatrutej przywrócić przytomność. Po dokonaniu zabiegów, Piławska w stanie nie budzącym obaw przewieziono do szpitala przy ul. Hapaportia 8.

— W czasie awantury, jaka wywiązała się pomiędzy kilkoma podchmielonymi gośćmi w restauracji przy ul. 3-go Maja 11 został dołknie pobity 26-letni Jakub Sztyk (Pawłowskiego 30). Lekarz Pogotowia stwierdził liczne rany tułowia i ramion zadane tym samym narzędziem pobitego do Szpitala Powszechnego.

PRZY PRACY — 20-letni Jacków Jarosław (św. Zofii 42) upadł w czasie pracy skrzynię ze szkłem, wskutek czego doznał głębokich ran ciętych nogi. Ofiarę wypadku przewieziono na korycie do Szpitala Powszechnego.

Łączność telegraficzna z Białostockiem

(m) Do osób zamieszkałych w miejscowościach: Augustów, Białystok, Bielsk, Białowieża, Grajewo, Grodno, Hajnówka, Jedwabne, Kolno, Krysín, Łapy, Łomża, Prużana, Sokółka, Siemienice, Stawiska, Świdocz, Suchowola, Wołkowyjsk i Zambrow, można już depešować telegramami zwykłymi, poleconymi i błyskawicznymi.

Innego rodzaju przesylek pocztowych na razie nie można wysyłać.

DZIŚ ZACIEMIAMY:

Początek 16.45
Koniec 8.05

Oplaty za prąd elektryczny

(z) Zgodnie z zarządzeniem Stadthauptmanna dopływ prądu elektrycznego zostanie zamknięty tym, którzy nie uiszcza opłat w terminie 14-tu dni od daty włączenia rachunku.

Kartofle na wiosnę

(z) Wobec licznych zapytań komunikujemy, że mieszkańcy, którzy nie otrzymali pełnego przydziału kartofli na zimę (100 kg) będą mogli je otrzymać na wiosnę, gdyż obecnie dalsze transporty zostały z powodu mrozów wstrzymane.

Znaleziono w tramwajach

(z) W czasie od 21-go do 30-go listopada znaleziono w tramwajach następujące przedmioty: 4 teczki, 3 kalesze, 3 rękawiczki, 2 zarękawki, 4 portfele, 4 klucze, 2 torebki, pieniądze, bielizna, 3 blankiety Ubezpiecz. Spół., legitymację szkolną, legitymację Ubezpiecz. Spół. oraz szereg drobnych przedmiotów.

Znalezione przedmioty można odebrać w biurze ruchu ul. Wulecka 2 w godz. od 8.30 do 16.30.

Przegląd sportowy

Z boisk piłkarskich.

(j) Rozegrano na stadionie dreźnieńskim zawody w piłce nożnej między reprezentacją Niemiec i Danii zakończyły się remisem 1:1 (0:1). W drużynie duńskiej najlepiej: bramkarz Sorenson i lewoskrzydłowy Hausen. Bramkę dla Niemiec strzelił Hahnemann. Widzów 5000.

W Zurychu narodowa jedenastka Węgier pokonała reprezentację Szwajcarii 2:1 (1:0). Z dotychczasowych spotkań 14 razy wygrali Węgrzy, 5 razy Szwajcarii, dwukrotnie zawody zakończyły się wynikiem remisowym.

Brugi garnitur piłkarski Szwajcarów grał jednocześnie w Lyonie z reprezentacją drużyny Francji. Zawody wygrali Szwajcarzy 4:3, choć do przerwy drużyna francuska prowadziła 3:2.

KĄCIK DOBREJ GOSPODYNI
UKAŻE SIĘ W CZWARTKOWYM NUMERZE

ZENON MIRECKI

Eros i Psyche (Nowela)

Chciałem coś rzec, ale słowa zamaryły mi w krani na widok niesamowitej bladej jej twarzy. Malowało się na niej obłąkańcze przerażenie. Oczy wyszły z orbit i stały się zupełnie ciemne jak czeluści, z których biją iskry szaleńców miotanych pochodni. Wyglądała teraz jak Meduza. Włosy wily się na głowie i skroniach niby złote węże, uniesione naturalną wzruszeń. Stała tak długą chwilę odgrębiwała, jak gdyby straciła władzę nad członkami i mięśniami, podobna do statuy z marmuru.

Nagle zachwiał się posąg. Jakby wstrząśnięty trzęsieniem ziemi, jakby ożywiony dreszczem okropnego bólu. Dziewczyna wybiegła z pokoju.

Jakiś złowroźny strach zasznurował mi gardło i udaremnił wołanie. Podążyłem za nią.

Nie znajdując jej na dole, wyskoczyłem na dwór. Tam ogarnęła mnie ciemność tak gęsta, jak gdyby świat był spowity w miłowe waly czarnej krepy. Przestało padać. Orkan, buczący jak tuba sądnego dnia, porozdzierał chłapy i poszarpał wnętrza deszczowych

chmur. Musiałem trzymać się kurczowo ze łzawej poręczy ganku, aby nie upaść, aby nie być porwany przez niewidzialne, olbrzymie skrzydła. Lecz bardziej od wichru oguszał mnie bliski grzmot morza, straszny jak ryk stada przedpotopowych potworów, przejmujących orgą śmiechu wyzwolonych z piekieł szatanów.

Jakaś silna ręka chwyciła mnie pod ramię i wciągnęła z powrotem do izby. Spod głębokiego zasuniętego kapelusza rybackiego spojrzęła na mnie oczy rozumne, rozumiejące wszystko co ludzkie. Tak, jak one, cała krępa, dość tęga postać starszego już mężczyzny miała w sobie coś uspokajającego, wzbudzającego zaufanie.

— W taką szarugę należy siedzieć w bezpiecznym kącie i odmawiać pacierze, albo popijać grog — rzekł głosem niedopuszczającym sprzeciwu. — Matko Łucio! Dajcie nam coś gorącego a mocnego!

Właścicielka oberży powitała nieznanego oznakami wielkiej radości:

— Niech będzie pochwalony! Jak to ładnie. że mistrz znowu do nas zawita!

— Jak co roku. A co porabia moja pułka?

— Poszła do obory, bo to już czas udoju.

Odgadłem instynktownie, że pytanie nieznanego dotyczyło mojej ukochanej. Jeśli był on jasnowidzem i chciał w ten sposób uśmierzyć burzę, która wrzała we mnie, to cel ten osiągnął. Świadomość, że dziewczyna

znajduje się w pobliżu, zajęta prozaiczną czynnością gospodarską, przyniosła miom nerwom błogie odprężenie. Uczucie zbawiennej ulgi wypełniało mnie w tej chwili tak niepodzielnie, że nie zastanawiałem się nad przyczyną jego zainteresowania dla mojej osoby, ani nie wzbudziło we mnie niepokoju, gdy wyszedł znowu na chwilę na dwór i zamienił tam z kimś urwane podniecone rozmowy, gdy na korytarzu zadudniła podłoga jakby od zerwanych w pośpiechu z haków zwójów lin i drągów, a za oknami rozległ się odgłos szybkich kroków.

Nie przeczuwałem, że nieznajomy, który musiał nas we dni widzieć razem, zajął do mej duszy i pragnął uchronić mnie przed losem tajemniczej dziewczyny, który się może właśnie dopełniał.

Gdy siadł obok mnie z maską jowialnego spokoju, matka Łucja pochylała się nad jego uchem:

— Mistrzu! Naszego klekota już nie ma. Kupiłem na aukcji prawdziwego Steinwaya. Tam stoi!

— Naprawdę? — ucieszył się mój towarzysz i podszedł do stojącego w rogu instrumentu. Uderzył kilka akordów, potem zaczął grać.

Wiedziałem, że muzyki tej nie słyszałem nigdy dotąd. A jednak była jakaś znajoma, dziwnie bliska i jasna, jak słowa powtarzanej w pamięci pocięzi.

Nagle zdrętwiałem. Z pasażów i akordów,

szumiących niesamowitą, namiętą harmonią przewalających się tal moskich, wyloniła się ta sama melodia, którą słyszałem nad urwiskiem. To był śpiew mojej dziewczyny:

„Ty jesteś przepaścią, w której ginę,
Ty jesteś jak morze, które mnie pochłonie...”

To był żarliwy krzyk całej ludzkości do wolności, szczęścia, miłości. To była jakby ilustracja do obrazu w moim pokoju.

Kompozytor urwał i wrócił do mego stolika, na którym zadymiały dwie świeże porcje grogu.

— Co to było? — zapytałem z podświadomym niepokojem.

— Fragmenty z mojej opery „Eros i Psyche” — odparł kompozytor.

— Słyszałem już dzisiaj tę pieśń. Sama Psyche ją śpiewała...

— Biedna dziewczyna! — mruknął mistrz.

— Dlaczego?

— To jest smutna historia. Ona popadła w obłąd po samobójstwie pewnego malarza, który mieszkał w pokoju na strychu. Młodzi kochali się, lecz jej matka nie zgodziła się na to małżeństwo, bo chłopak był ubogi, jak mysz kościelna. Poszedł i rzucił się do morza. Ale ona wciąż wierzy, że do niej powróci, choć już lata minęły od tego wypadku.

(Dokończenie nastąpi)

OGŁOSZENIA URZĘDOWE

Zarządzenie

DOTYCZY: Taryfy dla podwód na terenie m. Lwowa.

Na podstawie § 1 ust. 1 i 3 rozporządzenia o ustalaniu cen w Gubernatorstwie Generalnym z 12. 4. 1940 r. (VOBL. G. G. S. 131) i rozporządzenia o wprowadzeniu jednolitych przepisów cennikowych w Dystrykcie Galicji z 6. 9. 1941 r. (VOBL. G. G. S. 525) z upoważnienia Urzędu Generalnego Gubernatorstwa — Urząd ustalania cen — w Krakowie, ustanawiam na terenie m. Lwowa następującą taryfę przewozową:

1. Dla podwód przy 8 godzinnym czasie pracy obowiązują następujące stawki płacy dziennej:

a) zaprzęgi jednokonne z 1 osobą, wozy o objętości co najmniej 0.80 m³ 18.—
b) zaprzęgi dwukonne z 1 osobą, wozy o objętości co najmniej 1.25 m³ 27.—
c) przy przewozach mebli i użyciu specjalnych wozów meblowych, stawka wymieniona pod b) podwyższona o 20%

2. przewóz środków żywności na terenie m. Lwowa, oblicza się za każde 100 kg po 120

3. przewóz węgla na terenie m. Lwowa oblicza się za każdą tonę po 12.—

4. jeżeli oprócz woźniców, zajęte są dalsze siły robocze, wynagradza się ich zgodnie z taryfą ustaloną przez Urząd Pracy.

Niezastosowanie się do tego zarządzenia będzie karane według § 6 rozporządzenia o ustalaniu cen.

Zarządzenie to wchodzi w życie z dniem 1-go grudnia 1941 roku.

Lwów, dnia 28. 11. 1941.

Der Gouverneur des Distrikts Galizien
Amt für Preisüberwachung

2649

Dr. RODIG

Zarządzenie

DOTYCZY: cen maksymalnych za czynności fryzjerskie w Dystrykcie Galicji z dnia 26. 11. 1941 roku.

Na podstawie § 1 rozporządzenia o przestrzeganiu cen z 12. 4. 1940 r. (Dz. Zarz. Gen. Gub. I. str. 131) razem z 2 rozporządzeniem o wprowadzeniu przepisów prawnych odnośnie cen w Dystrykcie Galicji z 6. 9. 1941 r. (Dz. Zarz. str. 525) i na podstawie udzielonego mi upoważnienia przez kierownika Urzędu dla przestrzegania cen w Urzędzie Generalnego Gubernatorstwa, ustanawiam następujące ceny maksymalne za czynności fryzjerskie w Dystrykcie Galicji z mocą obowiązującą od 1-go grudnia 1941 r.

I. Salon męski:

	1 m.	2 m.
Golenie brody z wodą kolońską	0.70	0.60
Golenie głowy	1.20	1.—
Strzyżenie	1.30	1.10
Suzyżenie maszynką na krótko	1.—	0.90
Uczesanie po goleniu	0.30	0.30
Mycie głowy	1.40	1.20
Mycie głowy ze suszeniem	1.50	1.30
Elektryczny masaż twarzy	2.—	1.60
Golenie brwi	0.30	0.30
Fryzowanie	1.—	0.90
Uczesanie włosów	0.20	0.20
Farbowanie włosów, brwi i powiek	1.50	1.40
Ondulacja (trwała)	10.—	8.—
Manicure	1.80	1.60
Mycie rąk	0.25	0.25
Woda kolońska	0.20	0.20

II. Salon damski:

	1 m.	2 m.
Strzyżenie włosów	1.40	1.20
Ondulacja (trwała)	14.—	12.—
Ondulacja wodna bez loczków	2.—	1.80
Ondulacja wodna z loczkami	2.50	2.30
Ondulacja z myciem i suszeniem	4.50	4.—
Ondulacja rurkami	1.50	1.40
Ondulacja z loczkami	1.90	1.60
Farbowanie włosów	12.—	10.—
Farbowanie brwi i powiek	1.50	1.40
Manicure	1.80	1.50
Tłenie włosów	10.—	8.—

Ceny I. klasy mogą być żądane tylko przez te zakłady fryzjerskie, które otrzymały na to wyraźne zezwolenie właściwego Kreis-hauptmanna, względnie Stadthauptmanna.

Zakłady fryzjerskie są obowiązane ważny dla nich cennik umieścić w oknie wystawowym i w lokalu na dobrze widocznym miejscu.

Der Gouverneur des Distrikts Galizien
Amt für Preisüberwachung

Dr. RODIG

Ogłoszenie

Większa ilość odbiorców zalega bardzo znacznie z zapłatami za dostarczony gaz, i z tego powodu wykazuje Gazownia bardzo wielkie zaległości. Dlatego Pan Stadthauptmann zarządził, by w przyszłości zalegającym z zapłatą odbiorcom, zamknąć dostawę gazu w terminie 14-dniowym, jeżeli w międzyczasie nie nastąpi wyrównanie zaległych należności.

12443 Zakład Gazowy Miejski

Ogłoszenie

Wielu odbiorców zalega znacznie z opłatą za dostarczoną energię elektryczną, skutkiem czego powstają duże zaległości.

Z tego powodu polecił P. Stadthauptmann, ażeby w przyszłości wyłączać dopływ prądu w terminie 14-dniowym tym odbiorcom, którzy do tego dnia nie wyrównają przypadających do zapłaty należności.

Miejska Sieć Elektryczna we Lwowie

12444

(KONIEC DZIAŁU URZĘDOWEGO)

Firma M. Suchecki

(dawniej St. Woźniak)

obecnie S/ks uska 35

12401

KUPNO

SPRZEDAŻ

KOMPLETNE piece do łazienek na opał, sprzedam Listy „Gaz. Lw.” „Nr 1261b” 12615:

PŁASZCZ

granatowy damski na średnią, kolier z liś niebieski. Sziafrok zimowy — luksusowy. Materiał wełniany migdałowa na kontum czarna czerpatina. Meszty zamszowe 37. Pullower męski granatowy. — Koc. Piekarska 18, mieszkanie 9. 11828:

SPRZEDAM

niedźwiadka, lalki, kolejkę mechaniczną, artystyczne roboty ręczne. — Lwów, Wile. Pola nr 8, mieszkanie 4. 11448:

UPRZĄŻ

na parę koni (pół szory) nowe sprzedam. Lwów, Piekarska 55. 11837

ŚNIEGOWEC

nr 36, sprzedam: Lwów, Sienkiewicza 8, mieszkanie 5. 11843

KUPIĘ

eleganckie czułka zamszowe nr 35 oraz sweter damski. Lwów, Mączynskiego 27, m. 2, prawy dzwonek 11832

KUPIĘ

2 koce kożuszek do podróży, — deszczowce — śniegowce i płaszcz dla 7-letniej dziewczynki. Lwów ul. Małachowskiego 2, III B., 2 — m. 9. 11896:

WALIZKI

skórzana większą z nakrowcem pierwszorzędnej oraz kolier z liś srebrny sprzedam. — Lwów, Hołwki 23 m. 3. 11826

PIECYK

gazowy okazuje do sprzedania — wiadomość, — ul. Sadoka Barząca 1 (boczna Zamarystów) mieszkanie 2 11812

— Przepraszam, czy tu mieszka nieśfaki Ptak?
— Owszem mieszka, nazywa się Wrona.

OBRAZY

kupię. Podać malarzy. Listy „Gazeta Lwowska” „Nr 11768” 11768

FUTRO

perki dywan — kupię. Listy „Gazeta Lwowska” „Nr 11473” 11473

KUPIĘ

kurtkę futrzaną, futro, buty nr 43, „skandynawskie” 37. naczynie kuchenne „Ideal” — jadalnię nowoczesną, tapczan — krymaki futro. — Listy „Gaz. Lw.” Lyczakowska 4 — mieszkanie 81. 11779

HARMONIE

nożną i pianino — kupię za gotówkę. Listy „Gaz. Lw.” „Nr 11472” 11472

500 KG.

węgla górnośląskiego sprzedam. Lwów, Król. Jądwił 45, II. p., mieszkanie 2, od 3—5 na prawo. 11876

NAJSTARSZA

aryjska firma — JAN SELTENREICH ZEGARKI — BIZUTERIA. Wszelkie naprawy Plac Halicki 14. 11061

SPRZEDAM

placzkę nieprzemakalną 2x5, młoty, młotki, — piecyki szamotowe. Wiadomość: Lwów, ul. Krzyżowa 7, parter. 12057

PAPIERNICZE

artykuły dostarcza — MYSŁAKOWSKI Kraków ul. Szpitalna 8. 12054

KUPIĘ

tapczan nowoczesny. „Gazeta Lw.” „Nr 11878” 11878

FUTRO

nowe, czarne kołnierz, maszynę krakowską sprzedam. Lwów, Jabłonowskich 86, m. 1. 11949

SAMOCHÓD

ciężarowy na chodzie 1 1/2 wozu 3 pastewne, siano — ton kupi — Bimol handel Rucioł Gur-niak. Lwów, Boimów 4. 11973

PIEKNA

sypialnię — jadalnię — kupię. Na Skalce 17. 11366

MATERACE

stare z trawy morskiej i włóśnienia kupuję warsztaty tapicerskie, Lwów Kościuszki 20 I. p. 11994

OBRAZY

kupię wybitnych polskich artystów Oferty — „Gazeta Lwowska” „Nr 11718” 11718

POLSKI

Komitet Pomocy Lwów, Kopernika nr 5, zakupi wagę dziesiętną i stołową z odważnikami 11915

KUPIĘ

futro damskie — męskie na wysoki, większy dywan perki i krycie stołowe — srebrne z zastawą tylko w pierwszorzędny stan — Zgłoszenia Lwów, Tarnowskiego 64; n/o. Grottera 10: 11915

FORTEPIAN

krótki kryzowy — pierwszyorzędny — JADALNIA nowoczesna orzech kaski sprzedam — n/o. Grottera 10: 12049

KUPIĘ

krótkie rasowe do-brę, sześcienne — parzę, kury. Listy „Gazeta Lw.” „Nr 12080” 12080

KUPIĘ

krótkie rasowe do-brę, sześcienne — parzę, kury. Listy „Gazeta Lw.” „Nr 12080” 12080

KUPIĘ

krótkie rasowe do-brę, sześcienne — parzę, kury. Listy „Gazeta Lw.” „Nr 12080” 12080

KUPIĘ

krótkie rasowe do-brę, sześcienne — parzę, kury. Listy „Gazeta Lw.” „Nr 12080” 12080

KUPIĘ

krótkie rasowe do-brę, sześcienne — parzę, kury. Listy „Gazeta Lw.” „Nr 12080” 12080

KUPIĘ

krótkie rasowe do-brę, sześcienne — parzę, kury. Listy „Gazeta Lw.” „Nr 12080” 12080

KUPIĘ

krótkie rasowe do-brę, sześcienne — parzę, kury. Listy „Gazeta Lw.” „Nr 12080” 12080

KUPIĘ

krótkie rasowe do-brę, sześcienne — parzę, kury. Listy „Gazeta Lw.” „Nr 12080” 12080

KUPIĘ

krótkie rasowe do-brę, sześcienne — parzę, kury. Listy „Gazeta Lw.” „Nr 12080” 12080

KUPIĘ

salon ciemny nowoczesny, — nową sypialnię ciemną nowoczesną ultra. Zgłoszenia: „Gazeta Lwowska” „Nr 11986” 11986

KUPIĘ

gwarantowane — KOSMETYKA Lwów, BATOREGO 9. 12014

KUPIĘ

NATYCHMIAST filmy — erotyczne — pikantne i t. p. — Listy „Gaz. Lw.” „Nr 11996” 11996

OBRAZY

sprzedam. Lwów, Głębocka 25, m. 2. 12012

PIANINO

marki Hofman — Czerny nowe, ładne sprzedam. — Wiadomość: Krakowskich 9 I. p., mieszkanie 2, od 3—5 12048

KUPIĘ

książki polskie nowe lub w dobrym stanie. Wykazy do „Gazety Lwowskiej” „Nr 12048” 12048

SPRZEDAM

placzkę nieprzemakalną 2x5, młoty, młotki, — piecyki szamotowe. Wiadomość: Lwów, ul. Krzyżowa 7, parter. 12057

PAPIERNICZE

artykuły dostarcza — MYSŁAKOWSKI Kraków ul. Szpitalna 8. 12054

KUPIĘ

800 kg. blachy żelaznej dekapowanej lub inieksyjnej 0.18. Oferty „Gazeta Lwowska” „Nr 12062” 12062

WYJEZDZAM

amaki na średnią osobę w bardzo dobrym stanie Dobre zwłokę — Sakramentek 8 — mieszkanie 15, oficy-ny. 11755

KUPIĘ

krótkie rasowe do-brę, sześcienne — parzę, kury. Listy „Gazeta Lw.” „Nr 12080” 12080

KUPIĘ

krótkie rasowe do-brę, sześcienne — parzę, kury. Listy „Gazeta Lw.” „Nr 12080” 12080

KUPIĘ

krótkie rasowe do-brę, sześcienne — parzę, kury. Listy „Gazeta Lw.” „Nr 12080” 12080

KUPIĘ

krótkie rasowe do-brę, sześcienne — parzę, kury. Listy „Gazeta Lw.” „Nr 12080” 12080

KUPIĘ

krótkie rasowe do-brę, sześcienne — parzę, kury. Listy „Gazeta Lw.” „Nr 12080” 12080

KUPIĘ

krótkie rasowe do-brę, sześcienne — parzę, kury. Listy „Gazeta Lw.” „Nr 12080” 12080

KUPIĘ

krótkie rasowe do-brę, sześcienne — parzę, kury. Listy „Gazeta Lw.” „Nr 12080” 12080

KUPIĘ

krótkie rasowe do-brę, sześcienne — parzę, kury. Listy „Gazeta Lw.” „Nr 12080” 12080

KUPIĘ

krótkie rasowe do-brę, sześcienne — parzę, kury. Listy „Gazeta Lw.” „Nr 12080” 12080

KUPIĘ

krótkie rasowe do-brę, sześcienne — parzę, kury. Listy „Gazeta Lw.” „Nr 12080” 12080

KUPIĘ

krótkie rasowe do-brę, sześcienne — parzę, kury. Listy „Gazeta Lw.” „Nr 12080” 12080

KUPIĘ

krótkie rasowe do-brę, sześcienne — parzę, kury. Listy „Gazeta Lw.” „Nr 12080” 12080

KUPIĘ

krótkie rasowe do-brę, sześcienne — parzę, kury. Listy „Gazeta Lw.” „Nr 12080” 12080

KUPIĘ

krótkie rasowe do-brę, sześcienne — parzę, kury. Listy „Gazeta Lw.” „Nr 12080” 12080

KUPIĘ

krótkie rasowe do-brę, sześcienne — parzę, kury. Listy „Gazeta Lw.” „Nr 12080” 12080

KUPIĘ

krótkie rasowe do-brę, sześcienne — parzę, kury. Listy „Gazeta Lw.” „Nr 12080” 12080

KUPIĘ

krótkie rasowe do-brę, sześcienne — parzę, kury. Listy „Gazeta Lw.” „Nr 12080” 12080

KUPIĘ

krótkie rasowe do-brę, sześcienne — parzę, kury. Listy „Gazeta Lw.” „Nr 12080” 12080

KUPIĘ

krótkie rasowe do-brę, sześcienne — parzę, kury. Listy „Gazeta Lw.” „Nr 12080” 12080

KUPIĘ

krótkie rasowe do-brę, sześcienne — parzę, kury. Listy „Gazeta Lw.” „Nr 12080” 12080

MAŁŻENIWA

INŻYNIER

lat 30, zdrowy — miły na stanowisku posna odp. pa-nią. Cel mat. Pa-ważne wyzerpują-ce listy z fotogra-fią proszę kiero-wać „Gaz. Lw.” „Nr 12004”. Dy-akrecja i zwrot fotografi pod sto-wem. 12004

ZAMIENIĘ

się na tonatę — gdy znajdzie młodą, ładną, wesolą z gotówką, te same zalety. Listy „Gazeta Lwowska” „Nr 12277” 12277:

KUPIĘ

natchmiast firm ang (naszchnej) Hadry) wedzisko lekkie muchowe, lub spinn, kolo-wrotek, linkę, — przypony tyłki, pu-delka, wodery itp. Zgłoszenia: „1547 „Par” Kraków, — Hitlerplatz 46. 11713

KUPIĘ

całkowite urządzenie nowoczesne — dwupokojowego — komfortowego mieszkanie wraz z mieszkaniem Zgl. Lwów, Lw. Dzieci 11a, m. 3 od 1—3 12124

KUPIĘ

czarne futro damskie. Podać cenę i gatunek — „Gazeta Lwowska” „Nr 12098” 12098

SPRZEDAŻ

nieruchomości — Największy wybór! Biuro Włodzinie-rza Huka — KRAKÓW, Pijar-Pilsudskiego 21 9664

KUPIĘ

węgla i futro — amaki na średnią osobę w bardzo dobrym stanie Dobre zwłokę — Sakramentek 8 — mieszkanie 15, oficy-ny. 11755

KUPIĘ

krótkie rasowe do-brę, sześcienne